

In de *Münch. med. Wochenschr.* wordt door SCHOLL ook scherp opgetreden tegen de scheiding der commissiën, en ook tegen de *practisch* volledige uitsluiting van de beroepsvertegenwoordiging der artsen van de onderhandelingen met de ziekenfondsen. Want die vertegenwoordiging (ook de wettelijke, de Aerztekammer) mag slechts optreden, als *al* de artsen in haar gebied dit goedvinden. En de scheiding en de uitsluiting acht SCHOLL *onaan-nemelijk*. Hij verlangt, dat overeenkomstig den wensch van den jongsten Aerztetag, in beginsel alle artsen tot het ziekenfondswerk worden toegelaten, die zich onderwerpen aan de voorwaarden, waaromtrent de vertegenwoordiging der artsen en die der ziekenfondsen het eens zijn geworden, en dat uitzonderingen slechts met goedvinden van *beide* partijen mogen plaats hebben.

De redactie wijst op het recht van beroep voor artsen, die mochten worden uitgesloten, en op het voorschrift, dat de ziekenfondsleden steeds uit twee artsen zullen moeten kunnen kiezen, als op belangrijke verbeteringen. Maar ook zij is nog niet voldaan en hoopt nog op wijzigingen in den Rijksdag, die *terstond na de Paaschvacantie* het ontwerp in behandeling zal nemen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

TOEPASSING VAN „VAST KOOLZUUR” VOOR GENEESKUNDIGE DOELEINDEN.

I.

Collega VOORTHUIS neme het mij niet euvel, dat ik de uitdrukking: toepassing van „vast koolzuur” verkies boven de zijne van toepassing van „vloeibaar koolzuur”. Doch ter zake. Daar ik het vaste koolzuur reeds langer dan een jaar aanwend bij verschillende aandoeningen en op mijn aanraden reeds vele collega's huidartsen het ook tot hun groote tevredenheid toepassen, meen ik een practischen wenk te mogen geven, nl. deze: Neemt, in plaats van metalen buizen met houten stamper, *houten buizen* met houten stamper, door iederen timmerman te maken van palmhout of iepenhout. Op verzoek van een collega maakt POHL ze volgens mijn modellen. Het hout van de buis moet van onderen dun zijn, bijv. 2 mM., en verder is het instrument gelijk aan dat, hetwelk de apotheker gebruikt voor het persen van suppositoria. Hebt gij het koolzuur met een lepeltje in de buis gebracht en met den stamper in de buis gestampt, dan is een geringe druk op den stamper noodig om de stift voor een klein deel uit de buis te duwen en kunt gij, omdat het hout der buis van onderen dun is, goed zien, of gij de stift koolzuur, met het geheele instrument, juist op de te behandelen plaats drukt.

Zoo kan men buizen laten maken voor het vervaardigen van stiften met een cirkelvormig, vierkant of langwerpig grondvlak, groot of klein van afmeting. Het snijden of bijvijlen van een stift is overbodig, en de stift, zittende in de houten huls (een slechte warmtegeleidster), is beter te hanteren dan een in Engelsch pluksel gewikkelde koolzuurstift. Dat een stift

breekt of buigt is mij onbekend, en handschoenen heb ik bij het gebruik niet noodig.

Nog één opmerking. Het komt mij voor, dat ik, door mijn behandeling met druk op den stamper, waarschijnlijk krachtiger behandel; ik durf toch de opgave van 40 seconden als gemiddelden tijd van iedere behandeling niet te onderschrijven. Bij goed aandrukken op de onveranderde aangezichts-huid bijv. gedurende 10 tot 15 seconden treedt steeds een flinke blaarvorming op, en is de pijn, evenals bij verbranding met blaarvorming, soms vrij hevig en duurt somwijlen nog uren na.

Ik zou *niet willen spreken van een duur van iedere behandeling van ongeveer 40 seconden*, maar als *minimumtijd* willen opgeven *10 seconden* en hierbij willen vermelden, dat men langer in secondental moet behandelen al naar gelang de hoornlaag, ja de geheele epidermis, dikker is en daarbij nog moet overwogen, hoe diep de te behandelen aandoening gezeteld is, of men zweren behandelt dan wel of men met zachte of hardere weefsels te doen heeft.

Overigens heeft de ondervinding mij de toepassing van vast koolzuur ten zeerste doen opprijsstellen bij verschillende aandoeningen en ook ik beveel daarom deze methode van behandeling aan, als: goedkoop, eenvoudig, gemakkelijk en last not least: successful.

Den Haag, 29 Maart 1910.

Arts C. L. WIJN.

II.

Door de vriendelijke gastvrijheid van prof. A. SMITS kon ik in het anorganisch scheikundig laboratorium der universiteit eenige koolzuurstaafjes maken. Gelijk ik in het nummer van dit *Tijdschrift* van den 19den Maart mededeelde, is dit met behulp van een oortrechttertje en een dun stokje een uiterst eenvoudig werk. Men drage slechts zorg bij het uitlichten van de samengedrukte sneeuw het trechttertje met de grootste opening op de tafel te plaatsen.

Met de drie in mijn bezit zijnde oortrechttertjes van verschillende wijdde maakte ik staafjes van 3.75, 4.5 en 6 mM. dikte, terwijl de lengte 25 cM. bedroeg. Met het staafje van 3.75 mM. kon ik gedurende eenige minuten een druk van 2 K.G. uitoefenen, met dat van 6 mM. doorsnede kon verscheidene minuten een druk van 3 K.G. worden uitgeoefend; de drukking geschiedde in de lengterichting van het staafje!

Voor den gewonen arts, die uit den aard der zaak zelden verscheidene patiënten tegelijk te behandelen krijgt, acht ik de beschreven vereenvoudiging der staafjesbereiding een reden tot meer toepassing.

Amsterdam, Maart 1910.

J. DE HARTOGH JR.

HET ONTSLAG DER Z. G. JUSTITIE-PATIENTEN.

Geachte Redactie.

Tot mijn groote verwondering las ik in het *Tijdschrift* van Zaterdag j.l. een stuk van collega VAN DER KOLK over „Het ontslag uit de krankzinnigen-